

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยเป็นลำดับตามขั้นตอนดังนี้

กลุ่มตัวอย่างประชากร

กลุ่มตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นผู้ปกครองของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4, 5 และ 6 โรงเรียนสาธิตประถมศึกษาสังกัดทบวงมหาวิทยาลัย ได้แก่ โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, โรงเรียนสาธิต คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น, โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยบูรพา และโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ซึ่งมีจำนวนนักเรียนทั้งหมด 2,633 คน ซึ่งผู้วิจัยจะทำการสุ่มกลุ่มตัวอย่างโดยกำหนดจำนวนกลุ่มตัวอย่างจากสูตรของ ทาโรยามาเน่ (Yamane, 1970: 580-581) ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ด้วยสูตรดังต่อไปนี้

$$\frac{N}{1 + N (e)^2} \quad (\text{อ้างอิงใน ประคอง กรรณสูต, ม.ป.ป.}) \text{ ได้กลุ่มตัวอย่าง}$$

ประมาณ 348 คน แต่ผู้วิจัยจะเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างประชากรจำนวนทั้งสิ้น 400 คน เป็นผู้ปกครองทั้งสิ้น ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. กำหนดโรงเรียนสาธิตสังกัดทบวงมหาวิทยาลัยจำนวน 5 โรงเรียน
2. สุ่มห้องเรียนด้วยการสุ่มแบบแบ่งเป็นชั้น (Stratified Random Sampling) ของจำนวนห้องเรียนทั้งหมดในแต่ละระดับชั้นคือ ป.4, ป.5 และป.6 ได้โรงเรียนละ 3, 3, 9, 9, และ 9 ห้องเรียน รวม 33 ห้องเรียน
3. สุ่มจำนวนนักเรียนด้วยการสุ่มแบบง่าย (Simple Random

Sampling) จากห้องเรียนที่สุ่มได้ในแต่ละระดับชั้นของแต่ละโรงเรียน เป็นกลุ่มตัวอย่างนักเรียนห้องละประมาณ 13 คน รวมจำนวนทั้งสิ้น 400 คน

4. ผู้ปกครองนักเรียนที่ได้รับการสุ่มคือ กลุ่มตัวอย่างที่แท้จริง การวิจัยครั้งนี้ใช้วิธีการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้น (Multi-Stages Random Sampling Method)

ตารางที่ 1 จำนวนนักเรียนของแต่ละโรงเรียนสาธิตประถมศึกษาสังกัดทบวงมหาวิทยาลัย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4, 5 และ 6

โรงเรียนสาธิตประถมศึกษา สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย	จำนวนนักเรียนระดับชั้น		
	ป. 4	ป. 5	ป. 6
1. สาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์	241	241	239
2. สาธิตคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย ขอนแก่น	64	68	71
3. สาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	288	284	278
4. สาธิตมหาวิทยาลัยบูรพา	57	54	52
5. สาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร	236	229	231
รวม	886	876	971

จากตารางที่ 1 จะเห็นได้ว่า โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มีจำนวนนักเรียนมากที่สุด (850 คน) รองลงมาได้แก่โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ (721 คน) อันดับ 3 ได้แก่โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัย

ศรีนครินทร์วิโรฒประสานมิตร (696 คน) อันดับ 4 ได้แก่ โรงเรียนสาธิต
คณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยขอนแก่น (203 คน) และน้อยที่สุดได้แก่โรงเรียนสาธิต
มหาวิทยาลัยบูรพา (163 คน)

ขั้นตอนในการศึกษา

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบสำรวจ (Survey Research) มีขั้นตอน
ในการศึกษาเบื้องต้นดังนี้

1. ศึกษาในวรรณคดีและรายงานการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับบทบาทของผู้
ปกครองในการส่งเสริมการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา เพื่อหาแนวทางในการที่จะ
ทำการศึกษาในเรื่องนี้ให้ละเอียดลึกซึ้งยิ่งขึ้นต่อไป
2. ศึกษาองค์ประกอบที่สำคัญและจำเป็น ในการส่งเสริมของผู้ปกครอง
ที่จะช่วยส่งผลให้สัมฤทธิ์ผลทางการเรียนของนักเรียนในวิชาพลศึกษาสูงขึ้น
3. สสำรวจและสอบถามความคิดเห็นของผู้ปกครอง ครู/ผู้บริหาร และ
นักเรียนในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมกันในการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา
เพื่อเป็นแนวทางในการกำหนดรูปแบบในการสร้างแบบสอบถามเกี่ยวกับบทบาทของผู้
ปกครองในการส่งเสริมระหว่างผู้ปกครองกับโรงเรียน
4. สร้างแบบสอบถามเกี่ยวกับบทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมการ
เรียนการสอนวิชาพลศึกษา โดยอาศัยผลจากการศึกษาดังที่ได้กล่าวไว้ในตอนต้น

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ใช้แบบสอบถามที่ดัดแปลง ปรับปรุง และแก้ไขจากแบบสอบ
ถามของ ประพัฒน์ ลักษณะพิสุทธิ (2534) ซึ่งได้ศึกษาเรื่อง การศึกษาบทบาทที่
คาดหวังและบทบาทที่เป็นจริงของผู้ปกครองนักเรียนในการให้ความเกี่ยวข้องร่วมมือ
ในวิชาพลศึกษาตามการรับรู้ของผู้ปกครองและนักเรียนโรงเรียนสามัคคีพัฒนา
มหาวิทยาลัย (ฝ่ายประถม) โดยการศึกษาครั้งนั้นได้แนวทางการสร้างเครื่องมือใน
เรื่องดังกล่าวจากผลการวิจัยของ จินดา ทังทอง (2529) สุวัฒนา แก้วสุวรรณ

(2532) และเวอร์จิลิโอ (Virgilio, 1990) ผู้วิจัยจึงได้นำมาเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อสอบถามเกี่ยวกับบทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ลักษณะของแบบสอบถามมีดังนี้

แบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้มี 1 ชุด แบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามมีลักษณะเป็นแบบตรวจคำตอบ (Check List) และแบบปลายเปิด (Open Ended)

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับบทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่าชนิด 4 ระดับ (4 Rating Scales) และแบบปลายเปิด แบ่งออกเป็นด้านต่าง ๆ ดังนี้

1. ด้านการเอาใจใส่ติดตามผลการเรียนในวิชาพลศึกษา
2. ด้านการให้ความรู้ในวิชาพลศึกษาเพิ่มเติม
3. ด้านการปรับปรุงแก้ไขและซ่อมเสริมทักษะทางกีฬาของนักเรียน
4. ด้านการสนับสนุนและเสริมกำลังใจ
5. ด้านการจัดหาอุปกรณ์การเรียน และฝึกซ้อมกีฬา
6. ด้านการจัดสภาพแวดล้อมที่ส่งเสริมการเรียนและฝึกซ้อมกีฬา

การกำหนดค่าของคะแนนในแต่ละข้อ แบ่งออกเป็นระดับ ดังนี้
บทบาทที่ปฏิบัติจริงหรือควรจะปฏิบัติ

ปฏิบัติจริงหรือควรจะปฏิบัติมากที่สุด	มีค่าคะแนน	4
ปฏิบัติจริงหรือควรจะปฏิบัติมาก	มีค่าคะแนน	3
ปฏิบัติจริงหรือควรจะปฏิบัติน้อย	มีค่าคะแนน	2
ปฏิบัติจริงหรือควรจะปฏิบัติน้อยที่สุด	มีค่าคะแนน	1

การแปลความหมายของคะแนน

ตั้งแต่	3.51	ขึ้นไป	มีการปฏิบัติจริงหรือควรจะปฏิบัติมากที่สุด
ระหว่าง	2.51-3.50		มีการปฏิบัติจริงหรือควรจะปฏิบัติมาก
ระหว่าง	1.51-2.50		มีการปฏิบัติจริงหรือควรจะปฏิบัติน้อย
ตั้งแต่	1.50	ลงมา	มีการปฏิบัติจริงหรือควรจะปฏิบัติน้อยที่สุด

จากการนำแบบสอบถามไปทดลองใช้กับผู้ปกครองนักเรียนชายและหญิงของโรงเรียนสาธิตประถมศึกษาสังกัดทบวงมหาวิทยาลัยที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 40 คน ผู้วิจัยได้นำข้อมูลมาวิเคราะห์เพื่อหาค่าความเที่ยง (Reliability) โดยใช้วิธีสัมประสิทธิ์อัลฟา (Alpha-Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach, 1951 อ้างถึงใน ประคอง กรรณสูต, ม.ป.ป.) เพื่อหาความสอดคล้องภายในของแบบสอบถาม ได้ค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.87 และนำแบบสอบถามมาปรับปรุงก่อนที่จะนำไปใช้ต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยติดต่อขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย เพื่อขอความร่วมมือไปยังอาจารย์ใหญ่ของโรงเรียนสาธิตประถมศึกษาสังกัดทบวงมหาวิทยาลัย
2. ข้อมูลที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้จากแบบสอบถามที่ผู้วิจัยส่งให้กลุ่มตัวอย่างประชากรโดยผ่านนักเรียนและรับกลับคืนด้วยตนเอง จำนวน 400 ฉบับ

การวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ

การวิเคราะห์ข้อมูลสำหรับการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยจะใช้เครื่องไมโครคอมพิวเตอร์ส่วนตัว (Personal Computer) โปรแกรมสำเร็จรูปสำหรับการวิจัยทางสังคมศาสตร์-เอส พี เอส เอส/พี ซี พลัส (Statistical Package for Social Science/PC⁺ - SPSS/PC⁺) เพื่อวิเคราะห์ข้อมูลด้านต่าง ๆ ของ

ผู้ตอบแบบสอบถาม โดยหาค่า

1. ร้อยละ
2. ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
3. เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของข้อมูลโดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-Way Analysis of Variance) หากพบความแตกต่าง จะทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ด้วยวิธีของเชฟเฟ (Scheffe)
4. เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของผู้ปกครองนักเรียนชายกับผู้ปกครองนักเรียนหญิง ด้วยการทดสอบค่า "ที" (t-test)
5. เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของผู้ปกครองชายกับผู้ปกครองหญิง ด้วยการทดสอบค่า "ที" (t-test)
6. เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของผู้ปกครองนักเรียนในเขตกรุงเทพมหานครกับผู้ปกครองนักเรียนต่างจังหวัด ด้วยการทดสอบค่า "ที" (t-test)
7. ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยกำหนดระดับความมีนัยสำคัญที่ .05
8. เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในรูปตารางและความเรียง